

Arie Otto van Soest werd geboren op 22 februari 1913 in Oud-Vroenhoven (thans gemeente Maastricht). Zijn vader was Rijksambtenaar bij de douane. Vanwege zijn werk verhuisde het gezin regelmatig. Ondanks het grote gezin konden alle kinderen van de familie van van Soest een goede opleiding volgen, de heer van Soest studeerde in 1930 af aan de HBS en koos voor een opleiding aan de KMA te Breda. Hij maakte deel uit van de laatste lichter cadetten die voor de beroepsopleiding zou worden aangenomen. In 1934 werd hij beëdigd als officier bij de infanterie. Hij volgt later nog een opleiding tot officier–waarnemer en had een grote droom; te worden opgeleid tot vlieger. De mobilisatie maakte een einde aan deze opleiding vlak voordat hij zou gaan solo vliegen. Tijdens de oorlogsjaren gaat hij bij de Marechaussee en wordt districtscommandant in Venlo. De Marechaussee trad op als plattelandspolitie. Hij was zich terdege bewust van de loyaliteitskwestie; tot hoever dien je je land en wanneer dien je de vijand. Op 10 mei 1942 moesten alle officieren zich melden voor controle c.q. afvoer in krijgsgevangenschap. Op 1 mei 1942 is hij gearresteerd door de SD. Hij werd verraden door een Marechaussee-typist. Hij had hem eerder een namenlijst laten uittypen waarop namen van officieren stonden die 'fout' c.q. 'sympathiek' waren. Hij had deze lijsten ook verspreid binnen de Marechaussee. Hij mocht 10 dagen naar huis en zou vervolgens op transport gesteld worden naar Duitsland. Met de zogenaamde Pullmantrein vertrok hij naar Langwasser en hij kwam uiteindelijk in Stanislau terecht. In Stanislau zaten ongeveer 1200 Nederlandse officieren. Tijdens het begin van de krijgsgevangenschap hielden de Duitsers nog rekening met de regels van de Conventie van Genève. Zieken werden toen nog naar huis gestuurd, zo ook de heer Van Soest als een maagzweer begint op te spelen. Maart 1943 keert hij terug naar huis en duikt met zijn gezin onder, verspreid om de pakkans te verkleinen